

Arrest

**nr. 111 104 van 30 september 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrisch-Kroatische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DREESEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrisch-Kroatische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 december 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 december 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 8 januari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 3 april 2013.

1.3. Op 29 mei 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrisch-Kroatische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. Uw vader bezat de Syrische nationaliteit toen hij uw moeder leerde kennen tijdens zijn studies in Kroatië. Ze zijn getrouwd en in Syrië gaan wonen en op 11 juni 1968 bent u geboren in Aleppo. In 1995 bent u gehuwd met G.(...) M.(...) (C.G. 12/23077; O.V. 7.614.077). Enkele maanden na uw huwelijk is uw vader overleden en zijn uw moeder en zus zich gaan vestigen in Kroatië. U bleef in Syrië en woonde met uw echtgenoot en vier kinderen afwisselend in Salqin (provincie Idlib) en in de stad Aleppo.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. U bent Syrië met uw gezin ontvlucht omwille van de algemene oorlogssituatie. Bovendien verzorgde uw man in zijn dokterspraktijk zowel gewonde opposanten als aanhangers van het regime en beide partijen vielen hem omwille hiervan lastig. In april 2012 kreeg hij in zijn praktijk enkele militairen over de vloer. Ze hadden vernomen dat hij gewonden van de oppositie verzorgde en waarschuwden hem dit in het vervolg niet meer te doen omdat dit de volgende keer zijn einde zou betekenen.

Op een dag was jullie dochter R.(...) met een vriendin aan het wandelen en werd zij door enkele jongens aan haar hand getrokken. Er werd een poging gedaan haar te ontvoeren, maar zij konden ontkomen.

Op 20 mei 2012 had uw echtgenoot uw zoon E.(...) meegenomen naar zijn praktijk. Hij was bezig met zijn patiënten en E.(...) was buiten met zijn fiets aan het spelen toen er gevechten in de wijk losbraken en de 'shabiha' er in het wilde weg begonnen te schieten. Er vielen die dag zestien doden maar jullie zoon kon schuilen bij een fietsenmaker en bleef ongedeerd. Op dat moment was de maat voor jullie vol en besloten jullie naar Aleppo te vertrekken. Op 3 juni bent u met uw gezin naar Aleppo gegaan en toen ook daar de algemene veiligheidssituatie begon te verslechteren, maakten jullie plannen om naar Turkije te vluchten.

Eind juni gaat u met uw gezin naar Bab al-Hawa, een grenspost tussen Syrië en Turkije die op dat moment in handen is van de Syrische autoriteiten. U en uw kinderen konden zonder problemen het land verlaten, maar uw echtgenoot moest smeergeld betalen. Op 3 juli 2012 hebt u met uw gezin het vliegtuig genomen van Istanbul naar Zagreb. Jullie verbleven er enkele dagen bij uw moeder en daarna hebben jullie een appartement gehuurd in de Kroatische hoofdstad. Na enige tijd kreeg uw echtgenoot op basis van jullie huwelijk een tijdelijke verblijfsvergunning die geldig is tot 17 september 2013. Jullie ondervonden moeilijkheden om jullie kinderen voor school in te schrijven – jullie konden de nodige documenten uit Syrië niet verkrijgen. Daarnaast wou uw echtgenoot zich niet vestigen in een communistisch land. Daarom nam hij op 3 december 2012 het vliegtuig naar België. Twee weken later, op 18 december 2012, komt u met uw kinderen aan in Brussel. Op 20 december 2012 vraagt u samen met uw echtgenoot en vier kinderen asiel aan bij de bevoegde Belgische instanties. U stelt niet terug te kunnen naar Syrië omwille van de oorlog. Bovendien verklaart u in Kroatië financiële problemen te hebben omdat het vanwege de crisis moeilijk is om werk te vinden. U voegt eraan toe dat het leven er heel duur is en dat de mensen er gesloten zijn.

Ter staving van uw asielerelaas legt u uw Syrische identiteitskaart en de identiteitskaart van uw echtgenoot en dochter R.(...) neer, uw Syrisch en Kroatisch paspoort en de Syrische en Kroatische paspoorten van uw vier kinderen, het Syrisch paspoort van uw echtgenoot, een familieboekje, een uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot (met vertaling), een krantenartikel, een document betreffende uw gezinssamenstelling (met vertaling), de vertaling van uw huwelijksakte, een kopie van de inschrijving van uw echtgenoot in de burgerlijke stand (met vertaling), een kopie van een diploma van het derde middelbaar van uw dochter R.(...), een diploma 'Electronic Engineering' (met vertaling), een diploma 'Doctor of Medicine' van uw echtgenoot (met vertaling), een vergunning van uw echtgenoot om het beroep van arts uit te oefenen (met vertaling) en een brief die uw echtgenoot heeft geschreven en zou willen richten aan de voorzitter van de Europese Unie.

B. Motivering

Er moet vooreerst worden benadrukt dat u doorheen uw asielerprocedure steeds verklaard heeft zowel de Kroatische als de Syrische nationaliteit te bezitten, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar u zowel uw Syrisch als Kroatisch paspoort voorlegt (verklaring DVZ, p.7-8), als tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p.4).

Het CGVS wijst er op dat dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de

bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit te worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de Kroatische als de Syrische overheid. Zoals blijkt uit wat volgt, slaagt u er evenwel niet in aan te tonen dat er in uw hoofde ten aanzien van Kroatië een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de door u ingeroepen motieven waarom u in december 2012 Kroatië hebt verlaten niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Immers, u hiernaar gepeild, stelt u Kroatië te hebben verlaten omwille van socio-economische redenen. U verklaart dat uw echtgenoot en kinderen het leven in Kroatië 'niet zo leuk vonden'. U om verduidelijking gevraagd, stelt u dat de oorlog in Kroatië een negatieve invloed heeft gehad op het Kroatische volk en dat zij 'niet zo vriendelijk en behulpzaam meer zijn ten opzichte van buitenlanders in vergelijking met vroeger'. U had het gevoel er niet welkom te zijn en er behandeld te worden als tweede- of derderangsburger. U verklaart dat het moeilijk was om werk te vinden. U stelt expliciet dat de werkloosheid onder de Kroaten zelf heel hoog was en nergens blijkt uit uw verklaringen dat u geen werk vond omwille van discriminatoire redenen. Bovendien geeft u aan 'eigenlijk niet zoveel geprobeerd te hebben om werk te vinden', waardoor u in ernstige mate dit probleem relatieveert. U gevraagd of u en uw echtgenoot persoonlijk problemen hebben gekend in Kroatië, stelt u van niet. U had wel problemen om uw kinderen in te schrijven in de school omdat u niet de nodige documenten uit Syrië kon verkrijgen. U verklaart een paar keer naar het ministerie te zijn gegaan en met een paar ambtenaren te hebben gesproken, maar dat dezelfde voorwaarden telkens werden herhaald. U stelt geen verdere stappen te hebben ondernomen omdat 'de bureaucratie overal aanwezig is'. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u alle mogelijkheden hebt uitgeput om uw kinderen in te schrijven. U gevraagd of u uw kinderen niet kon inschrijven in een privé-school, stelt u daar de financiële middelen niet voor gehad te hebben. De door u ingeroepen feiten blijken dan ook socio-economisch van aard. Voorts verklaart u dat Kroatië een duur land is en een geïsoleerde maatschappij met afstandelijke mensen en dient ook hier vastgesteld dat dit een louter sociaal motief is (CGVS, pp. 4-7).

Gezien bovenstaande observatie dient er te worden geconcludeerd, en zoals reeds werd opgemerkt, dat de door u aangehaalde asielmotieven niet ressorteren onder de Conventie van Genève. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Kroatië (CGVS, pp. 4-7). Deze vaststelling volstaat om de overige door u aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

Bijgevolg wordt u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om deze vaststelling te wijzigen. Uw Syrische identiteitskaart en de identiteitskaart van uw echtgenoot en dochter R.(...), uw Syrisch en Kroatisch paspoort, het Syrisch paspoort van uw echtgenoot, de Syrische en Kroatische paspoorten van uw vier kinderen, uw familieboekje, de kopie van de inschrijving van uw echtgenoot in de burgerlijke stand, het uittreksel uit zijn strafregister, het document betreffende de gezinssamenstelling en de vertaling van uw huwelijksakte hebben betrekking op de identiteit en herkomst van u en uw gezin en dit zijn gegevens die hier niet ter discussie staan. De kopie van het diploma van het derde middelbaar van uw dochter R.(...), uw diploma 'Electronic Engineering' en het diploma 'Doctor of Medicine' van uw echtgenoot hebben betrekking op de studies van u en uw gezinsleden en ook dit wordt hier niet betwist. De vergunning van uw echtgenoot om zijn beroep als arts uit te oefenen is louter een vergunning, niets meer en niets minder, en heeft evenmin betrekking op gegevens die hier ter discussie staan. Het krantenartikel en de brief die uw echtgenoot heeft opgesteld ter attentie van de voorzitter van de Europese Unie hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in Syrië en ook dit is een gegeven dat hier niet wordt betwist.

Tot slot dient opgemerkt dat in hoofde van uw echtgenoot een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het recht op gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 22 GW en artikel 8 EVRM, het recht op onderwijs zoals gewaarborgd door artikel 24 GW en artikel 2 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel ex. de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, voert verzoekster in een eerste onderdeel aan dat zij geen banden heeft met Kroatië. Zij is in Syrië opgegroeid en gehuwd, heeft in Syrië gestudeerd en haar kinderen opgevoed. Zij wijst erop dat zij dienaangaande de nodige stukken bijbrengt en dat dit in de bestreden beslissing geenszins wordt ontkend. Behalve het gegeven dat zij de dochter is van haar moeder, heeft zij geen enkele band met Kroatië. Zij spreekt zelfs amper een woord Kroatisch. Verzoeker steunt zich op het Nottebohm arrest, stellende dat er ook grenzen zijn aan de volkenrechtelijke tegenstelbaarheid van de nationaliteit in het internationaal recht en dat er een effectieve band dient te zijn met het land van herkomst/nationaliteit om diplomatieke bescherming te genieten. Zij herhaalt dat zij geen dergelijke effectieve band heeft met Kroatië en meent dan ook dat de bestreden beslissing bijgevolg niet louter kan steunen op het gegeven dat zij toevallig ook de Kroatische nationaliteit heeft.

In een tweede en derde onderdeel voert verzoekster aan dat zij verstoken blijft van haar gezinsleven daar haar echtgenoot en tevens hun kinderen in België kunnen verblijven op basis van de beslissing die door het Commissariaat-generaal werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot, aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Verzoekster merkt op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat het gezinsleven zich beperkt tot het kerngezin, waaronder de echtgenoten, de minderjarige kinderen en de ouders. In casu lijkt het voortbestaan van een dergelijk kerngezin op de helling te worden gezet, aldus verzoekster, die er verder op wijst dat zij als bijlage aan voorliggend verzoekschrift een huwelijksakte voegt alsook een bewijs dat zij in Syrië altijd heeft samengeleefd met haar echtgenoot, stukken welke zij reeds heeft voorgelegd tijdens haar interview op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zij benadrukt verder dat zij nog steeds samenleeft met haar echtgenoot en vier kinderen. Verzoekster voert aan dat uit alle gegevens vermeld in de bestreden beslissing duidelijk naar voren komt dat er in casu sprake is van een gezin dat beschermd wordt in de zin van artikel 8 EVRM. Door het enkele feit van haar Kroatische nationaliteit komt haar gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM ernstig in het gedrang. Ook het recht van haar echtgenoot om op het Belgisch grondgebied te verblijven is louter illusoir en onbestaande wanneer zij niet dezelfde rechten verkrijgt, aldus nog verzoekster. Zij meent dat aan dit recht op gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM niet kan tegemoet gekomen worden door middel van gezinshereniging op basis van artikel 10 van de vreemdelingenwet gelet op de appreciatiebevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de vrijstelling van de inkomensvoorwaarde, waaraan haar echtgenoot momenteel niet kan voldoen, waardoor deze weg aan haar en haar echtgenoot geen zekerheid kan bieden.

In een vierde onderdeel voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing totaal voorbij gaat aan het recht op onderwijs van haar kinderen. Verzoekster meent dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat zij onvoldoende pogingen heeft ondernomen om haar kinderen in te schrijven als zij daarvoor naar de hoogste echelons van Kroatië is geweest, namelijk het ministerie van onderwijs. Verzoekster is de mening toegedaan dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd nu deze feiten compleet worden genegeerd. Voorts is het volgens verzoekster kennelijk onredelijk om van haar, die net haar land en thuisbasis in volle oorlogssituatie heeft moeten achterlaten, te verwachten dat zij het zich kan veroorloven om haar kinderen in te schrijven in een privé-school. Tot slot wijst verzoekster erop dat haar kinderen het meest gunstige verblijfsstatuut van haar echtgenoot volgen. De kinderen dienen in België te verblijven bij hun vader indien zij hun kansen op onderwijs gaaf willen houden. Het recht op onderwijs kan volgens verzoekster eigenlijk niet ernstig worden georganiseerd als kinderen buiten school niet

opgevangen kunnen worden. Zij vervolgt dat deze fundamentele rechten onmiskenbaar worden bedreigd wanneer haar asiel of de subsidiaire beschermingsstatus wordt ontzegd als haar daardoor eveneens het verblijf in België wordt ontzegd, in welk geval haar gezinsleven met haar kinderen wordt verstoord. Het spreekt voor zich dat dit een weerslag heeft op de studieresultaten en het recht op onderwijs, aldus nog verzoekster, die hieraan toevoegt dat zij als moeder de best geplaatste persoon is om haar kinderen bij te staan. Zij wijst erop dat zij met glans opleidingen Nederlands volgt, hetgeen zij doet voor haar kinderen, om samen met hen hun participatiekansen in de Belgische Staat op ernstige wijze invulling te geven.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dd. 29 mei 2013 ten aanzien van verzoeksters echtgenoot, verzoeksters diploma "Electronic Enigneering", een huwelijksakte dd. 30 maart 1995, fotokopie van de paspoorten van verzoekster, haar echtgenoot en haar vier kinderen, een uittreksel van inschrijving in de Burgerlijke Stand, een deelcertificaat van de module NT2 Breakthrough A/B, een certificaat van de opleiding NT2 Richtgraad 1, een attest gezinssamenstelling afgeleverd door de gemeente Meeuwen-Gruitrode, een historiek van de adressen afgeleverd door de gemeente Meeuwen-Gruitrode, een e-mail uitgaande van DVZ aan de gemeente Meeuwen-Gruitrode dd. 14 juni 2013 en het artikel "*Syrische leger bereidt vérstrekkend offensief voor om Aleppo te veroveren*" uit het Reformatorisch Dagblad.

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekster niet de minste toelichting geeft op welke manier zij artikel 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe aangehaald artikel zou geschonden zijn. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) zij doorheen haar asielpcedure steeds verklaard heeft zowel de Kroatische als de Syrische nationaliteit te bezitten, de door haar ingeroepen motieven waarin zij in december 2012 Kroatië heeft verlaten socio-economisch van aard zijn en niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, zoals omstandig wordt toegelicht, en zij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in haar hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval zij zou terugkeren naar Kroatië, vaststelling welke volstaat om de overige door haar aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben niet verder te onderzoeken omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van haar asielaanvraag zou kunnen leiden en (ii) de door haar neergelegde documenten niet in staat zijn om deze vaststelling te wijzigen daar de identiteit en herkomst van haar en haar gezin, de studies van haar en haar gezinsleden, de vergunning van haar echtgenoot om zijn beroep als arts uit te oefenen en de algemene veiligheidssituatie in Syrië gegevens betreffen die niet worden betwist.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent,

zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 mei 2013 (CG nr. 1223077B), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5.1. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Pb.L. 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling *“het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft”* verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut.

2.5.2. De Raad wijst er voorts op dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. In casu zet de bestreden beslissing op gefundeerde wijze uiteen waarom er in hoofde van verzoekster geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Zo wordt er vooreerst op gewezen dat verzoekster doorheen haar asielprocedure steeds verklaard heeft zowel de Kroatische als de Syrische nationaliteit te bezitten, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij zowel haar Syrisch als haar Kroatisch paspoort voorlegde, als tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Niettegenstaande verzoekster aanhaalt dat zij geen enkele band meer zou hebben met Kroatië en zij amper een woord Kroatisch zou spreken, is zij er in het kader van haar asielaanvraag toe gehouden aan te tonen dat geen van beide nationale overheden haar de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te dezen dus zowel de Syrische als de Kroatische overheid. Blijkens verzoeksters verklaringen ontvluchtte zij met haar gezin Syrië en verbleven zij aanvankelijk enkele dagen bij haar moeder in Zagreb, waarna zij een appartement hebben gehuurd in de Kroatische hoofdstad. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde ten aanzien van Kroatië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bestaat. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, zijn de door haar ingeroepen motieven waarom zij Kroatië heeft verlaten immers van louter socio-economische aard en ressorteren derhalve niet onder de criteria van de Conventie van Genève, noch zijn ze van dien aard dat er in haar hoofde een reëel risico op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing kan worden aangenomen in geval van terugkeer naar Kroatië. De argumentatie in het verzoekschrift vermag niet afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen en overwegingen.

Wat betreft de aangevoerde schending van het recht op gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 EVRM, wijst de Raad erop dat de inbreuk op het gezinsleven in casu niet dienstig wordt aangevoerd. In de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt immers uitsluitend uitspraak gedaan over de hoedanigheid van vluchteling van verzoekster en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing bevat bovendien geen verwijderingsmaatregel. In zoverre verzoekster verwijst naar de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde stukken ter staving van haar huwelijk, haar samenleven met haar gezin in Syrië en het feit dat zij nog steeds samenleeft met haar gezin, benadrukt de Raad dat deze elementen niet ter discussie staan doch geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster zowel over de Kroatische als de Syrische nationaliteit beschikt en zij niet aannemelijk maakt dat in haar hoofde ten aanzien van Kroatië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bestaat. Waar verzoekster herhaaldelijk verwijst naar de beslissing genomen in hoofde van haar echtgenoot, herhaalt de Raad dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst – in het geval van verzoeksters echtgenoot Syrië, het enige land waarvan hij de nationaliteit bezit – op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Aangezien de afkomst van verzoeksters echtgenoot uit de provincie Idlib, zijn positie en situatie in zijn land, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt hem, rekening houdend met de actuele situatie in zijn regio, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters echtgenoot werd beslist tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus doet echter niets af aan de appreciatie van de asielaanvraag van verzoekster, die geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt ten aanzien van Kroatië, het land waarvan zij tevens de nationaliteit bezit. Verzoekster kan zich aldus niet zonder meer steunen op toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan haar echtgenoot teneinde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Voorts toont verzoekster op generlei wijze aan dat het recht op onderwijs van haar kinderen door de bestreden beslissing wordt miskend. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe verzoeksters kinderen hun recht op onderwijs te ontzeggen. Zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift en zoals blijkt uit de e-mail van DVZ aan de gemeente Meeuwen-Gruitrode, volgen verzoeksters kinderen het statuut van haar echtgenoot en werd hen aldus tevens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Dienvolgens hebben de kinderen het recht om in België te verblijven en onderwijs te genieten. In zoverre verzoekster betoogt dat het recht op onderwijs van haar kinderen bedreigd wordt wanneer haar asiel of de subsidiaire beschermingsstatus wordt ontzegd indien haar daardoor eveneens het verblijf in België wordt ontzegd, herhaalt de Raad dat de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster geen verwijderingsmaatregel inhoudt en dat zij gebruik kan maken van de

geëigende procedures die zouden kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

De door verzoekster bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. Het diploma "Electronic Engineering, de vertaling van de huwelijksakte, de fotokopieën van de paspoorten van verzoekster en haar gezin en het uittreksel van inschrijving op de burgerlijke stand werden reeds voorgelegd in de loop van de administratieve procedure en hieromtrent oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat deze niet in staat zijn om de door hem gedane vaststellingen te wijzigen daar deze elementen aangaande de identiteit, de opleiding, de herkomst en de gezinssamenstelling van verzoekster en haar gezin niet worden betwist. De thans neergelegde nieuwe documenten, met name de certificaten van gevolgde opleidingen in België, het attest van gezinssamenstelling, de historiek van adressen in België en de e-mail van DVZ aan de gemeente Meeuwen-Gruitrode vermogen evenmin afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal daar de certificaten van de gevolgde opleidingen in België weliswaar getuigen van verzoeksters wil en inzet om zich te integreren in de Belgische samenleving doch geen uitstaans hebben met haar asielaanvraag en het attest van gezinssamenstelling, de historiek van adressen in België en de e-mail van DVZ aan de gemeente Meeuwen-Gruitrode slechts aantonen dat verzoekster in België bij haar gezin verblijft, hetgeen geenszins wordt betwist, doch verder evenmin dienstig zijn voor de beoordeling van haar asielmotieven. Het artikel over de actuele situatie in Syrië doet evenmin afbreuk aan het besluit dat verzoekster geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt ten aanzien van Kroatië, het land waarvan zij tevens de nationaliteit bezit.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS